

kolebkowe na gurtach. Dekoracja stiukowa, barokowa z k. XVII w. Na sklepieniach gotyckich wić i sploty roślinne i ozdobne płyciny. Na sklepieniach barokowych szwy podkreślone wicią roślinną, pośrodku sklepień nawy głównej i transeptu płyciny o urozmaiconych wykrojach ujęte dekoracją roślinną, niektóre z główkami aniołków, w typie wielkopolskich sklepień Bonadury i Jerzego Catenazziego. W kluczu łuku wydzielającego transept od nawy głównej kartusz z herbem Trach opata Gnińskiego, podtrzymywany przez dwa anioły. W przęśle środkowym transeptu nadwieszona w zworniku korona z Gołębicą Ducha Św.

11.2. Pałac w Ostromecku

Okolo poł. XVIII w. Ostromecko przeszło w dziedziczne posiadanie Pawła Michała Mostowskiego - syna (wojewody pomorskiego). Za czasów Mostowskich Ostromecko przeżywa okres świętości. W tym czasie dworska siedziba zostaje przebudowana na rezydencję (dzisiejszy pałac stary).

W 1804 r. J.M. Schoenborn z Grudziądza kupuje posiadłość i znaczne ilości ziemi. Odrestaurował on kościół i pałac (stary), a w roku 1832 przystąpiła do rozbudowy rezydencji wykorzystując teren folwarku. Powstał wtedy nowy pałac klasycystyczny, wzniesiony wg projektu sławnego architekta berlińskiego Karola Schinkla z 1840 r.

W latach 1875 -1891 przeprowadzono w zespole szereg inwestycji: zbudowano mauzoleum rodzinne, przebudowano domy mieszkalne, budynki gospodarcze, przeprowadzono prace związane z pałacem starym i przebudową pałacu nowego. W 1891 r. ukończono neobarokowy pałacyk połączony z pałacem klasycystycznym, nad jego wejściem umieszczając herb Alvenslebenów.

W 1947 r. majątek staje się własnością Skarbu Państwa Polskiego., zaś w 1991 r. na mocy decyzji Wojewody Bydgoskiego pałac nowy wraz z parkiem staje się własnością gminy Dąbrowa Chełmińska.

Zespół pałacowo-parkowy usytuowany jest malowniczo na skarpie wiślanej, ograniczony od zachodu terenami zalewowymi Wisły, od południa lasami, a od północy zabudową wsi oraz kościoła i plebanii. Pałac tzw. nowy składa się z głównego korpusu (1848r.), z dobudowanym od południa pałacykiem myśliwskim (1891 r.), a od północy salą balową (1912 r.).

Zespół pałacowy otacza rozległy park krajobrazowy, obejmujący częściowo skraj wysoczyzny pradoliny Wisły w obrębie starego pałacu.

Pałac Stary

Pałac barokowy, który mieści się na skraju wiślanej skarpy, w głębi parku, na płu. - zach. od Pałacu Nowego. Zbudowany został około 1730 roku w stylu saskiego rokoka z inicjatywy wojewody pomorskiego Pawła Michała Mostowskiego w miejscu dawnego dworu rodziny Dorpowskich. W obecnej formie jest całkowicie podpiwniczony i posiada trzy kondygnacje z półpiętrzem i poddaszem nieużytkowym. Drewniana konstrukcja dachu mansardowego pokryta została łupkiem kamiennym. Budynek jest murowany z cegły ceramicznej pełnej, ściany piwnic z kamienia. Elewacje pałacu są tynkowane, zdobione kolumnami, pilastrami, sztukaterią oraz dużymi reprezentacyjnymi oknami. Elewację północną, ogrodową, wzbogaca taras widokowy. Stropy nad piwnicami ceramiczne, nad poszczególnymi kondygnacjami belkowe, drewniane. Na ogólną liczbę pomieszczeń budynku składają się po cztery pokoje na pierwszym i drugim piętrze oraz po jednym pokoju na półpiętrach. Z parteru na półpiętro prowadzą symetryczne, oryginalne, dwustuletnie biegi schodowe, usytuowane w dwóch przeciwległych narożnikach holu wejściowego, kontynuowane wyżej jako symetryczne klatki